

Simon Flem Devold

Frilansjournalist, musiker, maler,
forfatter og foredragsholder

Husk at vi alle er barn

Fastlegen min har utrolig korte og unormalt tjukke fingre. Bortsett fra det er han en grei og hyggelig fyr. Jeg liker ham, jeg blir frisk av ham. Vi ler mye sammen. Det er nok en bevisst del av behandlingen, han forlenger livet mitt. En god latter osv. Han er en dyktig lege.

Egentlig skulle dette være en dyptpløyende og tankevekkende artikkel. Den artikkelen var faktisk allerede ferdigskrevet, da jeg snakket i telefonen med damen som har invitert meg hit.

– Du forstår vel hvorfor vi valgte akkurat deg til å være vår gjest, sa hun.

Da tenkte jeg et halvt sekund, og skjønte at det sannsynligvis ikke var meningen at jeg skulle ta aktuelle medisinske problemer opp til behandling.

– Skriv slik som du gjør i *På skrån* i Aftenposten, sa hun. – Husk at vi alle er barn.

Da er det bare å skravle i vei, uten å tenke i det hele tatt. Som jeg pleier. En kollega ga meg en gang dette slogan: «Skriv i dag. Tenk i morgen.»

Fastlegen min, han med fingrene, ser på meg, ikke på dataskjermen. Han har forstått det som en psykiater en gang sa til meg: «Menneskets dypeste behov er å bli sett.»

Det vet jeg mye om. Det skriver barn om til meg hele tiden. De må ha en

å betro seg til. Det er ingen som vil lytte når de vil fortelle om det som er vondt i livet.

Jeg kjenner altfor mange vonde liv, noen ganger er det vanskelig å sove. Men i går fikk jeg brev fra Anne Marit Johnsen. Hun er ni og et halvt, og hun bor i Lillehammer. Brevet er et dikt:

*Jeg sier hei,
og du snur deg,
men ser ikke
mot meg.*

Det er et godt dikt. Det sier noe viktig. Hva det sier, må du finne ut selv, du er jo læge, et klokt og – i motsetning til meg – velstudert menneske.

Skjønt klok. Da min venn Pia våknet på intensivavdelingen, livsvarig lam fra livet og ned etter et hopp fra andre etasje i en lukket avdeling, stod overlægen over henne. Han hadde operert ryggen hennes. Han sa: «Neste gang du hopper, skal du sørge for å hoppe fra åttende etasje og lande med hodet først!» Et lægeråd.

Fastlegen min, han med fingrene, måler blodtrykket og tar blodprøver. Han lytter oppmerksomt og omsorgsfullt når jeg forteller om mine mange plager og smerter. Hvis han mener det er noe alvorlig, sender han meg til spesialist.

Det var noe rart med blodprøven min, jeg fikk henvisning til Diakonhjemmets sykehus. Jeg satt i undersøkelsesrommet, og da en vakker ung dame kom inn, ble jeg veldig glad. Litt fordi hun var ung og vakker, men mest fordi hun hadde lange, tynne fingre. Dessverre viste det seg at hun ikke var lege. Overlægen som kom like etter henne, led av samme abnormitet som fastlegen min. Korte, tjukke fingre. Vi snakket en lang stund om mine problemer, og ble enige om at det var opp til meg selv: Skulle jeg underkaste meg nærmere undersøkelse? Ja, eller nei. Jeg sa nei. På grunn av fingrene. Et traume. Ungdomsopplevelse på lægekontor.

En venn som har skrevet til meg i tolv år, har ett ønske: At hun kunne få oppleve et halvt minutt lykke. Hun sitter på en psykiatrisk avdeling og skjærer seg. Den ytre smerten skal overdøve den indre. Ved juletider ble hun for syvende gang sydd sammen av en ung, kul doktor. På underarmen hennes lå arrene på kryss og tvers, det ene oppå det andre. Han knegget: «Ja, er det ikke slik vi skjærer opp svora på julesteika da!» En oppmuntrende kvikkas i omsorgsvesenet.

Noen av vennene mine har det vondt. Mine plager er små. Men de er mine.

Ja, altså, på tale om traumat angående de tjukke fingrene – det dreier seg jo om disse prostatagreiene. Du forstår, du er lege. Som Anne, tretten år, skrev til slutt i et langt brev: «Puh! Det var godt å få det ut.»

Skulle jeg gi et råd til slutt? Husk at vi alle er barn. Ikke minst i møte med lægen.

Simon Flem Devold

Kunsten å være lege ...

If I haven't learned to have fun
and play yet this summer,
there is still time!

ukjent

I neste nummer:

- Genetiske forhold ved migrene, multipel sklerose og epilepsi
- Misdannelser etter assistert befruktning
- Astmamidler mot kronisk obstruktiv lungesykdom?
- Brucellose
- Indremedisin sør for Sahara